

**ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ 2026
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.1.

Δεν είχε ακόμα συμπληρώσει (τα) δεκατρία (της) χρόνια και ήδη διέθετε γεροντική φρόνηση, σοβαρότητα που ταιριάζει σε δέσποινα και όμως κοριτσίστικη γλυκύτητα. Πώς εκείνη κρεμιόταν από το λαιμό του πατέρα (της)! Πώς εμάς, τους πατρικούς φίλους, αγκάλιαζε και με αγάπη και με σεμνότητα!

.....
Εκείνος παρουσιάστηκε σε αυτούς για να τον δουν να κάθεται σε σκαμνί δίπλα στη φωτιά και να γευματίζει από ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Δηλαδή, όταν είχαν προσφέρει σε αυτόν πολύ χρυσάφι σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπο με το γέλιο κι αμέσως είπε

.....
Και δεν πρέπει να επικρίνεται πιο πολύ ο προδότης της πατρίδας παρά ο προδότης του κοινού συμφέροντος, ή ο λιποτάκτης της γενικής ευημερίας για χάρη της ατομικής του ωφέλειας και ευημερίας. Αυτό συμβαίνει, ώστε να είναι αξιέπαινος αυτός που πέφτει για την πατρίδα, επειδή αρμόζει να είναι πιο αγαπητή σε εμάς η πατρίδα παρά εμείς οι ίδιοι.

B.1.

- α. Λάθος
- β. Σωστό
- γ. Σωστό
- δ. Σωστό
- ε. Λάθος

B.2.

πλήρης	: impleverat
κρανίο	: cervicibus
σβέλτος	: solvit
παράδοση	: proditor
κάζο	: cadat

Γ.1.

triste και tristiter
minime
nullarum rerum
suavitates/-is
nutrix
magnopere και magno opere
frugalitatum/-ium
facile, facillime
illa
pondera
vultus
salus
proditoribus
carissimam
mihi

Γ.2.

moriaris/-re
imple
inhaeserint
complexu
dilexisse
contempsistis
uti
veniamur
praebeberis/-re
contemnuntor
soluti essetis
anteponuerunt/-ere
consultum iri
vituperes
cecidirim

Δ.1.α.

puellā	: είναι αφαιρετική συγκριτική, ως β' όρος σύγκρισης
spectandum	: είναι αιτιατική γερουνδιακού που δηλώνει το σκοπό, ως κατηγορούμενο στο se
auri	: είναι γενική του περιεχομένου στο pondus
omnium	: είναι γενική υποκειμενική στο salutem
laudandus	: είναι κατηγορούμενο στο is από το συνδετικό ρήμα sit

Δ.1.β. ut nos eum laudare debeamus

Δ.2.γ. Δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο ρήμα utebatur της κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο quō, επειδή ακολουθεί συγκριτικός βαθμός επιρρήματος (facilius). Εκφέρεται με Υποτακτική (γιατί εκφράζει επιδιωκόμενο σκοπό που είναι μία υποκειμενική κατάσταση) Παρατατικού (γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο) και εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν. Έχουμε ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του.

Δ.2.α.

Samnitium divitiae a Mario Curio Dentato contemptae sunt

Δ.2.β. C. Plinius scripsit fundani sui filiam minorem mortuam esse.

Δ.2.γ.

ut eo uteretur: δευτερεύουσα τελική πρόταση

qui eo uteretur: δευτερεύουσα αναφορική τελική πρόταση

eo ussum: αιτιατική σουπίνου

ad eo utendum: ad + αιτιατική γερουνδίου

eo utendi causā: causā + γενική γερουνδίου

Στις 2 τελευταίες περιπτώσεις δε γίνεται γερουνδιακή έλξη, γιατί το αντικείμενο είναι ουδέτερο αντωνυμίας.

Επιμέλεια: Βασίλης Βούλγαρης, Φιλολόγος – συγγραφέας